

Sesja 14: Powtórzonego Prawa 31-34

Dr Cynthia Parker

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa.

To jest ostatnia sesja, sesja 14, Księga Powtórzonego Prawa 31-34.

Wstęp

OK, więc kończymy Księgę Powtórzonego Prawa. Zatem nasze wykłady dobiegają końca i zaczynamy łączyć kilka luźnych wątków, które do tej pory przeciągaliśmy przez materię całej książki. Tak więc, wspomniałem na samym początku, kiedy robiliśmy naszą pierwszą narrację historyczną, rozmawialiśmy o tym, jak rozdziały 1-3 w rzeczywistości stały się podpórkami do ksiąg z Księgą Powtórzonego Prawa. Zatem w tych ostatnich rozdziałach, którym się dzisiaj przyglądamy, widzimy rozdziały 1-4, które w pewnym sensie pomogły nam zebrać się razem i przedstawić ważne, główne tematy zawarte w Księdze Powtórzonego Prawa. Następnie mamy 5 -30, które omawialiśmy na wszystkich poprzednich wykładach. A teraz jesteśmy w rozdziałach od 31 do 34. Nawiasem mówiąc, te podpórki do ksiąg, które tu pokazałem, pochodzą z Pottery Barn. Jeśli jesteś zainteresowany, możesz zobaczyć ich katalog.

Zauważyliśmy więc, że kodeks prawny stanowi sedno tej książki. W Księdze Powtórzonego Prawa uwaga skupiona jest na kodeksie prawa, ponieważ to właśnie kodeks prawa pozwala ludziom żyć spełnioną ludzką egzystencją na ziemi, którą Bóg daje swemu ludowi. Ale wprowadziliśmy kodeks prawny, powtarzając historię i umieszczając ludzi. Dokonaliśmy rozmieszczenia geograficznego, a także rozmieszczenia historycznego. Zaczniemy dostrzegać podobieństwa w tych kilku ostatnich rozdziałach. Poza tym omawialiśmy

ostatnie działania Mojżesza w jego życiu, więc teraz musimy zakończyć opowieść o Mojżeszu, co zakończy się w rozdziale 34.

Ostatni Bookend

Zatem kiedy zaczniemy i wkroczymy w tę zewnętrzną ramę, nazwę ją ostatnią podpórką do Księgi Powtórzonego Prawa. Zobaczymy teraz niektóre z tych powtórzeń, które odbijają się echem w rozdziałach 1-4 lub 1-3 Powtórzonego Prawa. Tak więc, rozpoczynając ten rozdział, zaczynamy od przeglądu historycznego, dokładnie tak, jak rozpoczął się rozdział 1 Księgi Powtórzonego Prawa. Zatem najpierw mamy narrację historyczną, a potem zobaczymy, w jaki sposób mamy bardzo specyficzną organizację tego rozdziału. Dlatego kładziemy nacisk na prawo. Kładziemy nacisk na Jozuego, ponieważ Jozue teraz przejmie przywództwo od Mojżesza. Mamy świadomość, że zmierza do odstępstwa się stanie, że Izraelici najprawdopodobniej odwrócą się od Boga.

A potem wraca do wzmianki o Jozuem i wraca do koncepcji prawa. Ponownie, moglibyśmy powiedzieć, że gdybyśmy po prostu zostawili 31 tak, jak jest, wydaje się, że buduje się pomysł, że Izraelici zamierzają odrzucić Boga, i wydaje się, że jest to coś w rodzaju negatywnego przesłania, które należy przedstawić. Z tym wyjątkiem, że prowadzi nas to do Pieśni nad Pieśniami, która jest rozdziałem 32. Tak więc, tak naprawdę, to, co z tego wyciągniemy, wraz z ideą, że prawo powinno być spisane, to fakt, że Jozue jest będzie kolejnym liderem. Dostajemy to, co jest bardzo prawdopodobne, dlatego potrzebujemy

czegoś takiego jak Pieśń Mojżesza w rozdziale 32, aby pomóc ludziom zapamiętać ich historię i przypomnieć sobie, kim jest Bóg.

Powtórzonego Prawa 31 – Recytacja Prawa na Święto Szłasów, Bóg jako wojownik, Og i Sihon

Zacznijmy więc od rozdziału 31. To jest część historyczna. Przypominają więc narrację o tym, co się dzieje. Zatem w wersecie pierwszym: „Mojżesz poszedł i wypowiedział te słowa całemu Izraelowi i rzekł do nich: «Mam dzisiaj 120 lat. Nie mogę już przychodzić i odchodzić. I Pan mi powiedział: nie przeprawi się przez Jordan. To Pan, Bóg wasz, przechodzi przed wami. On zniszczy te narody przed wami, a wy je wywłaszczycie. Jozue jest tym, który przejdzie z wami przed wami, tak jak powiedział Pan. „

Mamy więc motyw Boga jako wojownika, a po raz pierwszy usłyszeliśmy to również w 1 Księdze Powtórzonego Prawa. Następnie otrzymujemy wzmianki o królach Og i Sihon, o których wspomniano zarówno w pierwszym, jak i trzecim rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa. „Więc Pan uczyni z nimi tak, jak uczynił z Sychonem i Ogiem, królami Amorytów, i z ich ziemią, kiedy ich wytracił. Pan wyda ich przed wami, a wy postąpicie z nimi według wszystkiego przykazań, które wam dałem. Bądźcie mocni i odważni, nie bójcie się ich i nie drżycie z ich powodu, gdyż Pan, Bóg wasz, jest tym, który idzie z wami. On was nie opuści ani nie opuści. Wtedy Mojżesz zawołał Jozuego i rzekł do niego na oczach całego Izraela: „Bądź silny i mężny, bo pójdziesz z ludem do ziemi, którą Pan poprzysiągł dać ich ojcom. ich jako dziedzictwo. Pan idzie przed wami. On będzie z wami. On was nie opuści ani nie porzuci. Nie bójcie się i nie lękajcie się.

A potem w wersecie 9 czytamy: „Mojżesz spisał to prawo i dał je kapłanom”. I znowu, za każdym razem, gdy się to powtarza: „Mojżesz napisał to prawo”, zawsze zatrzymujemy się i pytamy, czym jest to prawo? Czy to rozdziały od 12 do 26? Czy to są jego sekcje, czy to są jego części, co to zawiera? I to jest to, co ludzie, którzy lubią studiować prawdziwe szczegóły języka, próbują zagłębić się w Księgę Powtórzonego Prawa, aby dowiedzieć się, co jest rdzeniem, najstarszą częścią Księgi Powtórzonego Prawa, którą byłoby to prawo.

Ale rzeczą, którą musimy zabrać, jest to, że Mojżesz jest tym, który przyjmuje ustne nauczanie i zapisuje coś dla ludzi.

Czytanie Prawa na Święto Szłasów

A potem „Mojżesz nakazuje Lewitom i kapłanom, mówiąc: Na koniec każdego roku, po upływie siedmiu lat, w danym roku, na odpuszczenie długów, w Święto Szłasów, kiedy cały Izrael przychodzi, aby stawić się przed Panem, waszym Boże, w miejscu, które wybierze, przeczytasz to prawo wobec całego Izraela, do ich uszu. Zbierz lud, mężczyzn, kobiety, dzieci, przybysza, który jest w twoim mieście, aby mogli słuchać i uczcie się i bójcie się Pana, Boga waszego, i pilnie przestrzegajcie wszystkich słów tego prawa. Ich dzieci, które nie poznały, będą słuchać i uczyć się bać Pana, Boga waszego, tak długo, jak długo będziecie mieszkali na ziemi, którą otaczacie przeprawić się przez Jordan, aby osiąść.”

Mówiliśmy o tym, jak jedno z akcentów w Księdze Powtórzonego Prawa pojawiło się w rozdziale 6 i w rozdziale 11: „Nauczajcie tych słów swoje dzieci, kiedy wstajecie, kiedy kładziecie się, kiedy jesteście w domu, kiedy jesteście na ulicy, kiedy spacerujesz, kiedy pracujesz, kiedy jesz, od rana do wieczora jest wszystko wliczone w cenę wszystkich zajęć, podczas których uczysz swoje

dzieci prawa. Tak więc Księga Powtórzonego Prawa kładła nacisk aż do teraz to bardzo osobiste przekazywanie prawa z rodzica na dziecko.

I teraz widzimy, jak Mojżesz spisuje te słowa i przekazuje je pod opiekę kapłanów. Mówi, że jest zgromadzenie. Przychodzi taki czas, kiedy wszyscy, jako całe społeczeństwo, spotykamy się podczas Święta Szłasów. A gdybyś był w mojej klasie, rzuciłbym ci wyzwanie, żebyś mi powiedział: czy pamiętasz, który to miesiąc i jakie święto obchodzi?

Ale to właśnie w tym czasie kapłani powinni przeczytać to prawo na głos, abyśmy raz jeszcze, jako naród, uznali, że to jest coś. Wszyscy zgodziliśmy się na to.

Inne teksty dotyczące publicznego czytania ustawy

Teraz, jeśli spojrzymy na narracje historyczne i zastanowimy się nad tym, czy kiedykolwiek zdarzyło się coś takiego? Cóż, coś podobnego, odczytywanie prawa, ludzie spotykają się i zgadzają na to, dzieje się pod koniec Księgi Jozuego.

Dzieje się to również w czasie reform króla Jozjasza. Zbierają ludzi, czytają te słowa lub Księgę Prawa, a ludzie żałują, bo uświadamiają sobie, jak daleko odeszli od Prawa.

Widzimy to również w Księdze Ezdrasza. Tak więc, kiedy Żydzi wracają z ziemi babilońskiej, z wygnania w Babilonie, obecnie jest to ziemia perska. Oni nadchodzą i zostają w Judei. Ezdrasz gromadzi cały lud i czyta im na głos Księgę Prawa. Tak więc mamy takie przypadki, w których wydaje się, że zostało zapisane, że wszyscy zebrali się razem. Ale czy zdarzało się to co siedem lat, za każdym razem, gdy dochodziło do umorzenia długów? W rzeczywistości nie wiemy, czy jest to coś lub tradycja, którą Izraelici rzeczywiście praktykowali. Ale

jest to coś, co zostało zapisane jako celowe i pożyteczne dla ludzi, aby raz jeszcze przypomnieć im szczegóły prawa, sposób, w jaki powinni postępować, aby dowieść swojej miłości do Boga.

Mam zamiar pominąć jeszcze kilka wersetów, ponieważ środkowa część jest inna. W ten sposób Pan Jozue zwołuje Jozuego i Mojżesza do Namiotu Spotkania i mówi: Jozue, wybrałem cię i ty będziesz tym, który będzie namaszczoney.

Przedstawiamy Pieśń Mojżesza

W wersecie 19, o nie, właściwie chcę zacząć od wersetu 17. Jest tam rozpoznanie; oznacza to, że uznają odstępstwo ludu.

Mówi: „Wtedy tego dnia zapłonę mój gniew na nich. Opuszczę ich i zakryję przed nimi swoje oblicze. Zostaną wyniszczeni i spadnie na nich wiele zła i ucisków, więc tego dnia powiedzą: Czy to nie dlatego, że nasz Bóg jest wśród nas, spadło na nas to zło? Ale tego dnia na pewno zakryję swoje oblicze ze względu na całe zło, które uczynią, bo zwrócą się do innych bogów. Dlatego teraz napiszcie sobie tę pieśń i nauczcie jej synów Izraela. Nałóżcie ją na ich głowy. usta, aby ta pieśń była dla mnie świadectwem przeciwko synom Izraela, bo gdy wprowadzę ich do ziemi opływającej w mleko i miód, jak przysiągłem ich ojcom, i będą jedli, nasycą się i będzie im się powodziło, wtedy zwrócą się do innych bogów i będą im służyć, odrzucą mnie i złamię moje przymierze”.

Tak więc uznanie, że ta pieśń jest konieczna, aby utrzymać te nauki na pierwszym miejscu w ich umyśle. Bo kiedy wchodzi i życie staje się dla nich łatwiejsze, kiedy nie są już w sercu dziczy i u progu śmierci, i walczą o przetrwanie, kiedy życie jest dla nich trochę łatwiejsze, to najłatwiejszy moment, by zapomnieć, jak oni dotarłem. Dlatego ta piosenka ma pomóc im zapamiętać.

Tak więc na końcu rozdziału czytamy: „Więc tego samego dnia Mojżesz napisał tę pieśń i nauczył jej synów Izraela. Następnie polecił Jozuemu, synowi Nuna, i powiedział: «Bądź silny i odważny, bo przyniesiesz synowie Izraela do ziemi, którą im przysiągłem, i będę z wami. I stało się, gdy Mojżesz skończył spisywać w księdze słowa tego Prawa, aż były kompletne, że Mojżesz nakazał Lewitom niosącym Arkę Przymierza i Przymierze Pańskie, mówiąc: Weźcie tę księgę Prawa i połóżcie ją obok Arki Przymierza Pana, Boga waszego, aby tam pozostała jako świadek przeciwko wam. Wiem bowiem, że wasz bunt i wasz upór trwać będą, póki jeszcze żyję z wami, zbuntowaliście się przeciwko Panu. O ileż bardziej niż wtedy, gdy po mojej śmierci zgromadźcie mnie wszyscy starsi waszych pokoleń i dostojnicy, abym mógł im powiedzieć te słowa i wezwać niebiosa i ziemię na świadków przeciwko nim. Wiem bowiem, że po mojej śmierci będziecie postępować nieprawidłowo i odwrócicie się od drogi, którą wam przykazałem, a w ostatecznych dniach spotka was zło, bo będziecie czynić to, co jest złe w oczach Pana, prowokując Go gniewać się dziełem swoich rąk”.

Więc znowu, kolejny z tych brzmi trochę jak pesymistyczny koniec Mojżesza, aby ten wielki przywódca, który prowadził ich przez pustynię, który doprowadził ich na skraj ich ziemi, po prostu praktycznie uznał, że będą kontynuować być takie, jakie były w przeszłości. Dlatego muszą mieć coś, co stale porusza ich serca i prowokuje do posłuszeństwa i pamiętania o swoim Bogu oraz o tym, kim są jako lud Boży.

Powtórzonego Prawa 32 – Pieśń Mojżesza

Zatem przechodzimy do rozdziału 32. Rozdział 32 nosi tytuł Pieśń Mojżesza. Uważa się, że jest to jedna z najstarszych części Księgi Powtórzonego Prawa. Część języka użytego w poezji zawartej w książce wydaje się odzwierciedlać czasy znacznie starsze. Przynajmniej jest to bardzo, bardzo

stary wiersz, którego nauczano bardzo wcześnie i który był rozpowszechniany wśród Izraelitów. Jest to wiersz, który ma różne echa we wszystkich pismach proroków. Zaczniemy więc od zastanowienia się nad tym, jak bardzo różni się posiadanie piosenki i jak ważne jest posiadanie piosenki.

Znaczenie utworu

Zamierzam ułożyć słowa dość słynnego wykładu lub przemówienia. Być może rozpoznasz, ale nie musisz, pierwsze słowa tego przemówienia: „Mam sen”. A czasami, używając tylko tych czterech słów, jeśli powiem: „Mam sen”, ludzie natychmiast pomyślą o Martinie Lutherze Kingu Jr. To część naszej tkanki kulturowej. Cóż, to jest część tej przemowy i jest to bardzo mocna i bardzo piękna przemowa. A jeśli nie słyszałeś samego Martina Luthera Kinga, daj to; jest kilka nagrań tego, powinieneś posłuchać, jak wygłasza przemówienie. Może czytałeś przemówienie. Być może słyszałeś, jak ludzie mówią o tym, jak potężna jest mowa. Może zapamiętałeś przemówienie. Przemówienie przeczytałem kilka razy. Myślę, że to niesamowite.

Ale poza zwrotem „Mam marzenie”, gdyby ktoś był dla mnie tylko cytatem, fragmentem w środku tego przemówienia, być może byłbym w stanie od razu skojarzyć go z Martinem Lutherem Kingiem. Może dlatego, że jest to tak słynne przemówienie, że ja bym to zrobił, ale nie każdy, mimo że wie „mam sen”, nie każdy jest w stanie od razu przejrzeć cały kontekst przemówienia i powiedzieć dokładnie, co oznaczają wszystkie słowa są na przemówienie.

Porównajmy to teraz z piosenką. To stara piosenka. Pochodzi ze starego filmu. „Jutro wszędzie słońce”. To z filmu Annie.

I to jest jedna z tych piosenek, które nie są mocne, ponieważ nie uczą nas tego wspaniałego kontekstu kulturowego. To nie jest kazanie czy przemówienie Martina Luthera Kinga. To tylko piosenka. A jednak mogę wybrać kilka słów ze

środka piosenki, zacząć ją śpiewać i założę się, że wielu z was się przyłączy. W rzeczywistości istnieje niebezpieczeństwo, że gdybym zaczął śpiewać tę piosenkę, „Słońce wyjdź jutro. Postaw swój najniższy dolar, że jutro. Możesz skończyć z tą piosenką utkwioną w twojej głowie przez resztę dnia. Nie ma za co.

Jest więc coś w piosenkach, których łatwiej się nauczyć. Melodia utknie jej w głowie i zaczyna po prostu kręcić się tutaj. Tak więc, pieśni bardzo różnią się od kazań i przemówień.

Dlaczego więc Mojżesz musi napisać pieśń i uczyć jej ludu?

Mają spisane prawo. To jest serce. To jest to, co pokazuje Boże serce i współczucie dla Jego ludu, ale oni potrzebują czegoś, co jest bardzo łatwe do zapamiętania. A więc to jest pieśń, której Mojżesz uczy lud.

Pieśń Mojżesza – Powtórzonego Prawa 32:1-2

A więc to jest pieśń Mojżesza. Rozpoczyna się słowami: „Słuchajcie niebios, abym mówił, a ziemia słuchała słów moich ust”. Jest to wezwanie świadków, aby byli świadkami tego, co jest opowiadane ludowi. Uwielbiam ten werset w wersecie 2, który mówi: „Niech moja nauka spada jak deszcz, a moja mowa skrapla się jak rosa, jak kropelki na świeżą trawę i jak deszcz na zioła”.

Więc spróbowałem zrobić zdjęcie rosy, która po prostu zbiera się w kropelki na trawie. Co mówi używając tej metafory? To, gdy woda zbiera się na gałęziach, źdźbłach trawy lub na gałęziach i liściach roślin, spadają i delikatnie wsiąkają w glebę. A Mojżesz mówi: „Tak też niech moje słowa spadną na was jak rosa”. Nie ulewne zimowe deszcze, które przychodzą i spadają na ciebie, ale niech się na ciebie zbiorą i spadną na ziemię.

Powtórzonego Prawa 32:3-8 – Historia buntu Izraela i Boża wierność

W wersecie 3: „Albowiem ja głoszę imię Pana, przypisuję wielkość naszemu Bogu, Skale. Jego dzieło jest doskonałe. Bo wszystkie jego drogi są sprawiedliwe, Bóg wierny i bez niesprawiedliwości. Sprawiedliwość i prawość to On . Postąpili wobec Niego niegodziwie. Nie są Jego dziećmi z powodu swojej wady, ale pokoleniem przewrotnym i przewrotnym. Czy tak odpłacacie Panu? O ludzie głupi i niemądrzy, czy ten wasz ojciec nie jest tym, który was kupił? ty i umocniłeś. Wspomnij na dawne dni, rozważ lata wszystkich pokoleń. Zapytaj swojego ojca, on ci oznajmi, starsi powiedzą ci, kiedy Najwyższy dał narodom ich dziedzictwo, kiedy oddzielił synów człowieczych wyznaczył granice ludu według liczby synów Izraela”.

A teraz mamy to, co było bardzo powszechne w Księdze Powtórzonego Prawa, odwracamy się i opowiadamy naszą historię. Z wyjątkiem tutaj, na samym końcu Księgi Powtórzonego Prawa i tutaj, na samym końcu Pięcioksięgu, kończymy na pewnych refleksjach z powrotem do Księgi Rodzaju 1 i 2. Pewne zapożyczenia to ten sam rodzaj języka. Więc słuchaj tego, jak idziemy.

Powtórzonego Prawa 32:9-10 oraz Księga Rodzaju 1 i 2

Tak więc w wersecie 9 jest powiedziane: „Albowiem działem Pana jest jego lud. Jakub jest działem jego dziedzictwa. Znalazł go na pustyni i na wyjąłym pustkowiu”. I właściwie, „wyjące marnotrawstwo”, byłbym ciekawy, co mówi twoje tłumaczenie i jak interpretuje to twoja Biblia. Jest równoległa do „krainy pustynnej”, ale słowa używane w odniesieniu do właściwie tohu vabohu , który jest głębokim, ciemnym chaosem, który pojawia się w Księdze Rodzaju 1. Tak więc w Księdze Rodzaju 1:1, kiedy jest napisane „na początku”, kiedy Bóg rozpoczyna proces tworzenia, a Duch unosi się nad głębią. Tak głębokie jest

tohu Wabohu . I to jest interesujący sposób mówienia o pustynnej ziemi, z której Bóg odnajduje swój lud.

To samo powtarzamy w wersecie 10. „Znalazł go w pustynnej krainie i na wyjąłym pustkowiu. Otoczył go, opiekował się nim. Strzegł go jak żrenicy jego oka. Jak orzeł budzący swe gniazdo, które unosi się nad swoimi młodymi.” I znowu, to słowo „unosić się” ma w rzeczywistości konotację przypominającą trzepotanie. Tak można sobie wyobrazić ptaka, który z wielką troską i troską fruwa nad gniazdem. Co ciekawe, jest to dokładnie ten sam czasownik, który mówi o Duchu unoszącym się lub unoszącym się nad głębinami z pierwszego rozdziału Księgi Rodzaju. Zatem słyszymy tutaj, że jest to swego rodzaju historia stworzenia opowiedziana słowami użytymi w Pieśń Mojżesza.

Powtórzonego Prawa 32:11-15 Produkt ziemi

Tak więc „rozpostarł skrzydła i chwycił je, niósł je na swoich lotkach, sam Pan go prowadził. Nie było z nim obcego boga. Kazał mu jeździć po wyżynach ziemi i jadł plony na polu, i kazał mu wysysać miód ze skały i oliwę z krzemiennej skały, twaróg krowy, mleko owcze, tłuszcz jagniąt i baranów, rasy Baszan i kozy, z najlepszą pszenicą i krwią winogron, piłeś wino”.

Powtórzonego Prawa 32L15-21 Zapominając o swoim Bogu

To bardzo poetycki i piękny sposób mówienia o prawdziwych, bardzo prawdziwych produktach, które zostały wyprodukowane na tej ziemi. „Ale Jeshurun utył i zaczął kopać”. Tak więc Jeshurun to inne imię Jakuba lub odniesienie do Jakuba. Jest to więc inny sposób mówienia o Izraelu. Więc „Jeshurun utył i kopnął, utył, gruby i gładki. Potem porzucił Boga, który go stworzył, i wzgardził Skałą jego zbawienia. Wzniecili go zazdrosnym o obcych bogów. Obrzydliwościami sprowokowali go do gniewu. Składali ofiary

demonom, które nie były Bogiem. Bogom, których nie znali, stali się ostatnio nowi bogowie, których ojcowie się nie bali.

I znowu to samo powtarzało wiele nauk Księgi Powtórzonego Prawa. Kiedy wejdiesz do tej krainy, istnieje niebezpieczeństwo, że popadniesz w samozadowolenie i zaczniesz myśleć, że to wszystko ma związek z tobą. I zapomnicie o swojej historii i zapomnicie o wszystkim, co Bóg zrobił, aby sprowadzić was w to miejsce i dać wam tę ziemię,

Tak więc, przedstawiony w kategoriach Jeszruna z Izraela, ucieleśnionego jako osoba, która udaje się do ziemi, która ma tłustą, najdelikatniejszą pszenicę i tłustość, czyli najdelikatniejszą krew winogron, i od niej sam się utuczy i samozadowolenie, a następnie zaczyna podążać za innymi bogami.

„Zaniedbaliście Skalę, która was zrodziła, i zapomnieliście o Bogu, który was zrodził”. Uwielbiam tę część i jest to interesujące zdanie, które można umieścić równolegle. Chodzi o to, że zapomniałeś o Bogu, ale tutaj użyte są dwa różne czasowniki. Pierwszy jest zrodzony. Ten jest dość często używany; Dostajemy to dużo i genealogie. Jeśli czytasz którąkolwiek z genealogii, zwykle są one takie a takie, spłodzone przez tego a tego, które spłodziły tego a tego. Zwykle jest przywiązany do mężczyzn. Ojcom zrodził się syn, który spłodził wnuka. I mamy ten męski obraz, który bardzo dobrze pasuje, ponieważ widzieliśmy Boga jako ojca Izraelitów, ale paralelna fraza brzmi: „i zapomniałeś o Bogu, który cię zrodził”. A ten czasownik narodzin jest tak naprawdę tylko żeńskim czasownikiem, więc mamy naprawdę ładny obraz Boga jako taty i mamy. Wiesz, jakby to wszystko, on jest poza tożsamością płciową. Zatem to on cię zrodził; to on cię urodził.

Powtórzonego Prawa 32:19 i nast. – Zapomnienie prowadzi do przekleństw i powrót do tematu Sodomy

Kilka następnych wersetów pieśni mówi o tym, jak Izraelici prawdopodobnie odejdą od Boga. Tak więc „Pan to widział i odrzucił ich z powodu prowokacji swoich synów i córek. Potem powiedział: „Zakryję przed nimi swoje oblicze. Zobaczą, jaki będzie ich koniec. Bo są przewrotnym pokoleniem, synowie w którym nie ma wierności. Zazdrościli mi tego, co nie jest bogiem. Rozdrażnili mnie swoimi bożkami. Dlatego wzbudzę ich zazdrość w stosunku do tych, którzy nie są ludem. Do gniewu ich pobudzę głupi naród”. I tutaj, jeśli chcesz trochę wyzwania, przeczytałbym List do Rzymian 10 i zobaczył, czy możesz znaleźć jakiś związek w Liście do Rzymian 10 z Pieśnią Mojżesza, która jest tutaj w rozdziale 32.

Nawet w tej pieśni Mojżesz naucza lud; jest próba niektórych klątw i konsekwencji ich wyborów. Tak więc, kiedy odrzucają Boga, kiedy odchodzą, kiedy wybierają innych bożków, będą rzeczy, które się wydarzą.

Tak więc jest ich cała lista i przejdę do wersetu 30.

Jest napisane: „Jak jeden mógł ścigać tysiąc, a dwaj zmusić do ucieczki dziesięć tysięcy, gdyby ich skała ich nie sprzedała, a Pan ich nie wydał. Zaprawdę, ich skała nie jest podobna do naszej Skały, nawet nasi wrogowie to osądzili. Albowiem ich winorośl jest z winorośli Sodomy i z pól Gomory. Ich winogrona to winogrona trucizny lub grona gorzkie. Ich wino to jad węży i śmiertelna jad kobr.

Ponownie mamy to powiązanie z Sodomą i Gomorą. I mamy związek z tą metaforą Izraela przypominającego winorośl. Widać to w Psalmie 80 i u Izajasza 5, gdzie powszechnie przedstawia się naród izraelski jako wyborną winorośl, którą Bóg wyprowadza z Egiptu i sadi na wzgórzach, i oczekuje, że wyda wspaniałe owoce i jednak tego nie robią i ich owoce zamieniają się w kwaśne owoce. Widzimy to tutaj nawet w pieśni Mojżesza.

Tak więc, chociaż Pieśń Mojżesza uznaje, że ludzie mogą się odwrócić, nastąpi kara, ponieważ ludzie się odwrócą. Nigdy tego nie zostawiamy. Przestrzegamy przykazań, ale mamy nadzieję na odnowę.

Zatem w wersecie 36 jest napisane: „Albowiem Pan usprawiedliwi swój lud i zlituje się nad swoimi sługami. Kiedy zobaczy, że ich siły osłabły i nie ma już niewolników ani wolnych, mówi: „Gdzie są ich bogowie, skała, w której szukali schronienia? Którzy jedli tłuszczy ich ofiar i pili wino z ich ofiar płynnych. Niech powstaną i pomogą wam. Niech będą dla was kryjówką. Spójrzcie teraz, że Ja, Ja nim jestem. Oprócz mnie nie ma Boga. To Ja zadaję śmierć i daję życie, zadałem rany i Ja uzdrawiam. Nie ma nikogo, kto mógłby wybawić z mojej ręki. Rzeczywiście, podnoszę rękę do nieba i mów, jako żyję na wieki, jeśli naostrzę miecz mój błyszczący, a ręka moja dosięgnie sprawiedliwości, wyrwę pomstę na moich przeciwnikach i odpłacę tym, którzy mnie nienawidzą, upiję strzałę krwią i miecz mój pożre mięso. Krwia poległych i jeńców, długowłosych przywódców wroga, radujcie się, narody wraz z jego ludem. On bowiem pomści krew swoich sług i wyrze zemstę na swoich przeciwnikach, i będzie odpokutuj za swoją ziemię i swój lud.” Potem zstępuje Mojżesz, wypowiada to słowo i uczy lud tej pieśni.

Tak więc w tej piosence widzieliśmy, jak sama ta piosenka uczy ich historii, a piosenka zawiera element wyjścia z chaosu, więc z tohu wabohu , głęboka ciemność chaosu, z chaosu do krainy obfitości. I przestroga przed tym, co się stanie, gdy znajdziesz się w krainie obfitości, aby twoje serce nie stwardniało i nie odwróciło się, by podążać za innymi bogami.

Istotne jest również to, że ludzie nie tylko posiadają ziemię. To nie jest cel. Celem nie jest wejść i po prostu ją posiąść, ale celem jest wejść i pomyślnie zamieszkać w tej ziemi.

I znowu, nawet w piosence, widzimy, że przesiedlenie jest bardzo realnym zagrożeniem. Chociaż na końcu widzimy też, że jest nadzieja na odbudowę.

Powtórzonego Prawa 33 – Błogosławieństwo Mojżesza dla Izraela

W rozdziale 33 kończymy z błogosławieństwami Mojżesza. Tak więc błogosławieństwa Mojżesza są bardzo podobne do błogosławieństw Jakuba, które widzimy na końcu Księgi Rodzaju w rozdziale 49. Uważa się również, że są to jedne z najstarszych fragmentów Księgi Powtórzonego Prawa.

Zaczyna się: „A oto błogosławieństwo, którym Mojżesz, mąż Boży, pobłogosławił synów Izraela przed swoją śmiercią”.

I on wstaje i zaczyna błogosławić najpierw lud jako całość, a potem przechodzi i błogosławi każde z poszczególnych plemion. Błogosławieństwo Jakuba ma w rzeczywistości trochę negatywny ton. Niektóre plemiona, niektórzy bracia, nie dostają najbardziej idealnej wersji błogosławieństwa. Błogosławieństwa Mojżesza, w pewnym sensie, są całkiem pozytywne, prawie wszystkie z nich są.

Pod koniec tego błogosławieństwa Mojżesza na samym końcu dochodzimy do wniosku, że Asher jest ostatnim błogosławionym plemieniem. W wersecie 26 czytamy: „Nikt nie jest jak Bóg Jeshrun”, zapożyczając z pieśni Mojżesza. „Który jeździ po niebiosach na twoją pomoc i przez niebiosy w swoim majestacie. Odwieczny Bóg jest miejscem zamieszkania, a pod spodem są wieczne ramiona. I wypędził wroga sprzed ciebie i powiedział: „Zniszcz”. Tak więc Izrael mieszka bezpiecznie Źródło Jakuba jest odosobnione w ziemi zboża i młodego wina Jego niebiosy również spuszczały rosę Błogosławiony jesteś,

Izraelu, który jesteś jak ty, lud wybawiony przez Pana, który jest tarczą Twojej pomocy i miecza Twego majestatu, tak że Twoi wrogowie będą się przed Tobą trząść, a Ty będziesz stąpać po wyżynach”.

Zatem teraz, pod koniec Księgi Powtórzonego Prawa, tak jak w 1. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa. W 1. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa usłyszeliśmy historię o tym, jak ludzie prawie weszli do ziemi obiecanej. Szpiedzy mówili, że to dobra kraina, ale szemrali w swoich namiotach, szemrali i narzekali. Z tego powodu musieli wędrować przez pustynię. I tak teraz znaleźli się na skraju swojej ziemi i otrzymali swoje prawo, i otrzymali pieśń Mojżesza, i otrzymali błogosławieństwo Mojżesza. Muszą jeszcze wejść.

Zatem to, co straszne, nie zniknęło. Ich wrogowie nie odeszli. Nadal muszą wejść; muszą po prostu wejść, wiedząc, że nie muszą się bać, ponieważ ich wojowniczy Bóg idzie z nimi.

Są więc w takim samym kontekście, jak na początku Księgi Powtórzonego Prawa. Kontekstowo sytuacja się nie zmieniła. Nadal muszą wejść i stawić czoła wrogowi, ale tym razem powinni iść wiedząc, że Bóg, który już stawił czoła faraonowi w Egipcie, jest Bogiem, który idzie przed nimi i jest Bogiem, który da im ich ziemię.

Tak więc wiara, do której ludzie są powołani, nie jest wiarą polegającą na postanowieniu działania, bez względu na wszystko. Jest to wiara, która rozpoznaje ich historię, gdzie byli wcześniej i kim ich Bóg już okazał się być. I wzywa ich do działania. Tak więc, aby nie być statycznym, ale faktycznie być aktywnym i działać na podstawie wiedzy, którą posiadają.

Powtórzonego Prawa 34 – Śmierć Mojżesza

Cóż, 34 rozdział Księgi Powtórzonego Prawa zakończy dla nas wszystko. Zatem w Księdze Powtórzonego Prawa 34 mamy do czynienia ze śmiercią Mojżesza. Jest więc oczywiste, że jest on napisany ręką redaktora. O Mojżeszu mówi się w trzeciej osobie i kończy to życie w działalności Mojżesza. Wszystko, co widzieliśmy od Księgi Wyjścia do końca Powtórzonego Prawa.

Więc Mojżesz dał pieśń ludowi. Udzielił błogosławieństwa ludziom. I tak: „Teraz Mojżesz udaje się z równin Moabu w „lub” na górę Nebo, na szczyt Pisga, naprzeciw Jerycha. I Pan pokazał mu całą ziemię, Gilead, aż do Dan. A ponieważ mamy listę nazw miejscowości. Pozwól, że wstawię dla ciebie kolejną mapę.

Widziałeś już tę mapę; ponownie, te mapy pochodzą z Biblijnego tła. Ta gwiazda to z grubsza równiny Moabu, gdzie zwykle umieszczaliśmy ludzi, aby słuchali kazań Mojżesza. I jest napisane, że Mojżesz idzie na górę Nebo, mniej więcej tutaj. Istnieje kilka różnych szczytów górskich i ludzie spierają się, na który z nich się udać, gdy wybierasz się do Jordanii. Ale postawmy Mojżesza; jest w tym miejscu tutaj. I mówi, że chociaż Mojżeszowi nie pozwolono wejść do kraju, Bóg pokazuje mu ten kraj. Wspomniana tutaj geografia ma pewien wzorzec.

Tak więc od „Pokażę mu ziemię, Gilead aż po Dan”. Dan jest na dalekiej północy. Otóż miasto Dan, oczywiście, nie było nazywane Dan w czasach Mojżesza. Nazywała się Laisz. Więc nie staje się ono miastem Dan, dopóki plemię Dana, Danici, nie wyruszy i nie podbije miasta Laisz. I to opowiadanie znajduje się na końcu Księgi Sędziów. Ale widzimy, że zanim to zostało spisane, redaktor zna ludzi, którzy tego słuchają, którzy to czytają; znają to miasto jako Dan. I tak Bóg pokazuje Mojżeszowi od Gilead aż do Dan.

„I cały Neftalego”, tak więc dziedzictwo plemienne zostało dane dopiero w Księdze Jozuego. Ale dziedzictwo plemienne Neftalego leży tam, na północy. „I

ziemia Efraima i Manasses, cała ziemia Judy”, czyli obszar górski, „aż do wybrzeża aż do Morza Zachodniego i Negebu”. Widzieliśmy już tutaj Negew, cyfrę 8 lub znak nieskończoności.

„Równina w dolinie Jerycha, Miasto Palm aż do Soaru”. Uważa się, że Zoar leży być może na południowym krańcu Morza Martwego.

„Wtedy rzekł do niego Pan”. Więc to, co zauważamy w tym wszystkim, faktycznie słyszę, jak odchodzisz. Być może zauważyłeś, że układ terenu lub lista tych miejsc geograficznych przebiega w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Zaczynając na północ od Gilead, a następnie poruszając się, schodzisz tędy w dół, by wrócić w okolice góry Nebo.

Teraz, kiedy stoicie dzisiaj na Górze Nebo, jeśli powietrze jest bardzo, bardzo, bardzo czyste, możecie zobaczyć znaczną część tej ziemi. Może nie całość, ale spora część jest widoczna. Tak więc mieści się to w sferze możliwości, ale to nie jest tak ważne, jak możliwość wyciągnięcia wniosku, że Bóg spełnia obietnicę, którą dał Abrahamowi.

Kiedy Abraham stał tutaj na szczycie linii grzbietu górskiego kraju, a Bóg powiedział: spójrz w prawo i w lewo, na północ i na południe, to jest ziemia, którą ci dałem.

Teraz, pod koniec Pięcioksięgu, kiedy ludzie przygotowują się do wejścia do kraju, Mojżesz pokazuje im ziemię, a jest to cała ziemia, którą obiecał dać Jozuemu, Abrahamowi, a nie Jozuemu. Jozue to weźmie.

Zatem w wersecie 5 jest napisane: „Umarł tam Mojżesz, sługa Pana, w ziemi Moabu, zgodnie ze słowem Pana. I pochowano go w dolinie ziemi Moabu, naprzeciw Bet-Peor, ale nie, człowiek zna miejsce swego pochówku aż po dziś dzień. Mojżesz miał jednak 120 lat, gdy umarł. Jego oko nie przyćmiło się ani

nie osłabł wigor. Nie mówi więc tylko o własnej wigorze, ale może także nawiązuje do faktu, że Mojżesz pozostał po prostu przez całe swoje życie.

„Tak więc synowie Izraela opłakiwali Mojżesza na równinach Moabu przez 30 dni, a dni płaczu i żałoby po Mojżeszach dobiegły końca. Wtedy Jozue, syn Nuna, został napełniony duchem mądrości, ponieważ Mojżesz położył na niego rękę. A synowie Izraela usłuchali go i uczynili tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi. Od tego czasu nie powstał w Izraelu żaden prorok podobny do Mojżesza, którego Pan poznał twarzą w twarz”. To dlatego nazywanie Jezusa prorokiem takim jak Mojżesz jest bardzo znaczącym i ważnym rodzajem tytułu, jaki można nadać Jezusowi.

„Z powodu wszystkich znaków i cudów, które posłał go Pan, aby czynił w ziemi egipskiej przeciw faraonowi, wszystkim jego sługom i całej tej ziemi, i całej przemożnej mocy, i wszystkiemu wielkiemu terrorowi, jakiego dokonał Mojżesz w oczach całego Izraela”.

Podsumowanie/wniosek

I to jest konkluzja Księgi Powtórzonego Prawa. Dlatego zachęcam was do zapamiętania lekcji, które Księga Powtórzonego Prawa ma dać ludziom, lub tematów, które widzieliśmy w Księdze Powtórzonego Prawa, rzeczy, o których mówiliśmy, które zostały powtórzone, w które Księga Powtórzonego Prawa próbuje wbić nasze głowy. Księga Powtórzonego Prawa obejmuje wszystkie poziomy miejsca, od wewnętrznej sfery prywatnej po zewnętrzną sferę publiczną. Wszystko to ma być poddaniem się przykazaniom Bożym.

Zauważyliśmy, jak fizyczna ziemia, do której wkraczają Izraelici, może atomizować ludzi i może ich rozdzielić. Byłoby bardzo trudno pomóc im zidentyfikować się pod jedną tożsamością ludu Bożego.

Ale zjednoczyli różnych ludzi w zróżnicowanej krainie, umieszczając wybrane miejsce w centrum i umieszczając festiwale, które pomagają im przypomnieć sobie ich historię, umieszczając ich wszystkich również w centrum. Tak więc ludzie kilka razy w roku przypominają sobie, że są jednością, wszyscy razem ze swoimi braćmi i siostrami.

Przyjrzelśmy się przywództwu i temu, jak przywództwo nie izoluje władzy. I to nie sprawia, że przywódcy są tylko najbardziej wybraną, wybraną i zamożną częścią społeczeństwa.

Powtórzonego Prawa myśli również o sprzecznym z intuicją, niewygodnym rodzaju hojności. I ten niewygodny rodzaj hojności jest tym, co faktycznie gwarantuje zdrowie społeczności.

W przepisach prawa widzieliśmy to wezwanie do regulowania i ograniczania pobażania sobie. Że poczucie umiaru i dążenie do tego, co jest dobre dla społeczności, jest w rzeczywistości tym, do czego ludzie powinni dążyć.

Zauważyliśmy, że ludzie żyjący na lądzie reagują na środowisko i korzystają z otaczających ich zasobów fizycznych. Ale ich działania wobec tego środowiska, czy to będą rośliny, zwierzęta, ziemia, gleba; te działania odbijają się echem na zewnątrz, odwracają się i wracają. Tak więc, jeśli ludzie inwestują w miejsce, aby uczynić je zdrowym i tętniącym życiem, ta energia powraca i wpływa na nich jako ludzi, a także podnosi ich na duchu.

Tak więc, powiedziałbym tutaj na zakończenie naszego studiowania Księgi Powtórzonego Prawa i po prostu naśladuję to, co jest napisane na samym początku Księgi Powtórzonego Prawa. Księga Powtórzonego Prawa rozpoczęła się, gdy Mojżesz powiedział ludowi: „Otoczyliśmy tę górę Horeb,

górze Synaj, okrążyliśmy tę górę wystarczająco długo, abyśmy mogli wstać, iść i to zrobić”. Tak więc, na koniec naszych badań, chciałbym wam powiedzieć, że okrążyliśmy tę górę wystarczająco długo. Przejrzeliśmy Księgę Powtórzonego Prawa i próbowaliśmy zrozumieć szerszy obraz Księgi Powtórzonego Prawa. Tak więc okrążyliśmy tę górę wystarczająco długo, wstańcie, idźcie i czyńcie, ponieważ to jest to, do czego wzywa nas Księga Powtórzonego Prawa, abyśmy pamiętali o naszym Panu, pamiętali Boga, co On uczynił, kim jesteście jako Jego lud, a następnie odpowiadali mu wykonując.

To jest dr Cynthia Parker i jej nauczanie na temat Księgi Powtórzonego Prawa.
To jest ostatnia sesja, sesja 14 – Powtórzonego Prawa 31-34.